

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tage dette til efterretning og prøve at forcere arbejdet yderligere frem. Man har jo opstillet en tidsramme fra myndighedernes side, men jeg skal gerne prøve, om der er mulighed for at gøre det hurtigere endnu.

Til det ærede medlem hr. Arne Larsen vil jeg sige, at i spørgsmålet om S-banerne gælder jo det samme som i mange andre forhold, at den gode beskæftigelsessituation gør det vanskeligt at forcere arbejdet frem. Det er jo først og fremmest på teknikerområdet, det kniber med arbejdskraft. Derfor mener vi ikke i det kommende finansår at kunne anvende flere penge, end der er fastsat i finanslovforslaget. Jeg håber imidlertid, at det ikke skal betyde, at selve den tidsramme, der er sat for gennemførelsen i lovforslaget, vil blive overskredet. Jeg håber på, at det vil blive muligt at finde frem til metoder, der gør, at vi kan få den overholdt og få udført disse arbejder så hurtigt som muligt. Det er i hvert fald den indstilling, jeg har til problemerne.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at den betænkning, som er kommet fra det trafikøkonomiske udvalg, endnu ikke har været forelagt i regeringen, og det er derfor ikke muligt for mig i dag at oplyse andet, end hvad jeg sagde ved sagens første behandling; men som det ærede medlem påpegede, bliver der jo i løbet af de kommende uger lejlighed til på ny at drøfte trafikspørgsmål, og så må vi se, om der da kan blive anledning til at sige noget om regeringens stilling, hvis vi på det tidspunkt er nået så langt i vore overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ole Bjørn Kraft): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om byplaner.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 437, fremsættelsen i tidenden sp. 1231).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Det supplement til og den ændring af byplanloven, som den højtærede boligminister har fremsat lovforslag om, er prisværdig kortfattet og klart opbygget. Lovforslaget vil uden tvivl blive hilst velkommen af kommunalbestyrelserne og specielt af byplanudvalgene landet over som et værdifuldt og hidtil hårdt savnet redskab i bestræbelserne for at sikre — som det hedder i lovforslaget — „værdifulde gadebilleder eller gamle bydeles særprægede karakter“.

Lovforslaget vil medføre, at alle afgørelser i sådanne sager træffes af det lokale selvstyre. Det tiltaler mig, men det skal understreges, at den myndighed, der her ved tillægges de lokale byplanudvalg, også forpligter dem til at gøre deres til at værne om bydele og gadebilleder af væsentlig kulturel værdi. Med magt følger også ansvar. Heldigvis har der navnlig i de seneste år overalt i befolkningen og i de offentlige råd været en stigende forståelse for værdier, som mange smukke gamle bydele og gader kan give os alle af skønhed og oplevelse. Måske har den betydelige vækst i turismen og det værdifulde oplysningsarbejde, som særlig interesserede medborgere her har udøvet, bidraget til at skabe denne folkelige opinion. Mange af vore provinsbyer frembyder gode eksempler på virkelig forståelse for værdien af at bevare smukke gamle ejendomme, indre bykerner og fine arkitektoniske perler. Byer som Tønder, Ribe, Fåborg, Kalundborg, Køge, Rønne og Ærøskøbing er enkelte særlig lysende eksempler herpå.

Det, der motiverer lovændringen, er imidlertid navnlig udviklingen i hovedstaden og her særlig det gamle indre København. En energisk indsat er i mange enkelttilfælde gjort fra det københavnske bystyre på grundlag af den nugældende lovgivning, særlig bygningsfredningsloven,